

άνθος και ουδόλως είναι όμοια τῆς εἰς τὸ άνθος αὐτὸ ὑπαρχούσης.

Ἡ εὐωδία, δὲν εἶναι ἐν τῷ χυμῷ, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐξ οὗ ἡ εὐωδία γίνεται εὐρίσκεται ἐν αὐτῷ. Κάτι γίνεται εἰς τὸν χυμὸν, ανερχόμενον εἰς τὸ άνθος, ὅπως ἀναδύσῃ τὴν εὐωδίαν. Πάν εὐώδες άνθος εἶναι καὶ ἐν μυροποιείῳ.

Ἄνθη τινὰ δὲν ἔχουσιν ὀσμὴν, ἐν ᾧ ἄλλα ἔχουσιν ἰσχυρωτάτην. Ἡ πασχαλία καὶ ἡ συριγγάς, ὡς γνωρίζετε, ἔχουσι ἰσχυρωτάτην ὀσμὴν, ἥτις εἶναι μὲν εὐχάριστος εἰς τὸ ὑπαίθριον, πλὴν ὅμως δυσάρεστος ἐάν κλεισώμεν τὰ άνθη ταῦτα ἐντὸς τοῦ ὁματίου, ἐνεκα τῆς ἰσχυροτάτης εὐωδίας.

Εἰς τὰ πλείστα τῶν ὠραιωτάτων ἀνθέων ἡμῶν ουδεμία ὑπάρχει εὐωδία. Τοῦτο συμβαίνει εἰς τὸν κάκτον εἰς ὅλας τὰς διαφοράς αὐτοῦ. Ὅτε βλέπετε μέγα άνθος κάκτου, τὸσον λαμπρὸν εἰς τὰ χρώματά του, σὰς φαίνεται ὅτι θὰ εὐωδιά ἡδέως· ἀλλὰ ἐάν θέσητε αὐτὸ εἰς τὴν ῥίνα σας, ὡς συνειθίζουσι τὰ παιδιά, εὐρίσκετε αὐτὸ ἄοσμον. Ἐπίσης ὑπάρχουσι τὰ κομψὰ ἱαπωνικά, διαφόρων χρωμάτων, ἅτινα δὲν εὐωδιοῦν. Αἱ μεγαλοπρεπεῖς ἐρυθραὶ παιωνίαι ἐν τῷ κήπῳ φαίνονται εἰς τὸ παιδίον τὸσον ὅμοιαι μὲ μεγάλα ῥόδα, ὥς νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἔχωσι εὐχάριστον ὀσμὴν. Ἀλλ' ὅμως δὲν ἔχουσιν. Ἴσως εἰδότε κατὰ τὸ φθινόπωρον λαμπρὰ ἐρυθρὰ τινὰ άνθη, ἱστάμενα ἐπὶ τοῦ στελέχους τῶν εἰς ὑγρὰ μέρη. Εἶναι τὸ άνθος καρδινάλιον· καὶ οὐδὲν ἕτερον ἀγρίον άνθος τοῦ φθινοπώρου εἶναι ὠραιότερον αὐτοῦ. Φαίνεται ἀρκετὸν εἰς ταῦτα αὐτὰ άνθη, ὅτι εἶναι μόνον τὸσον ὠραία.

Ἀλλ' ὑπάρχουσιν άνθη τινὰ, τὰ ὅποια ἔχουσιν ἀμφοτέρα, καὶ μεγάλην ὠραιότητα καὶ ἡδονικὴν εὐωδίαν. Ὡς συμβαίνει εἰς διάφορα εἶδη τῶν ῥόδων. Ὅτε δώσῃ τις ὑμῖν ἐν ῥόδον, εὐθὺς τὸ θέτετε εἰς τὴν ῥίνα. Περιμένετε βεβαίως ὅτι θὰ εὐωδιά γλυκέως ἢ λυπεῖσθε ἐάν δὲν εὐωδιά. Ὁ ἱασμος εἶναι ἐν ἐκ τῶν ὠραιότερων ἀνθέων καὶ συγχρόνως ἔχει μαγευτικὴν ὀσμὴν. Τὸ καθαρὸν, διαυγὲς καὶ λευκὸν άνθος φαίνεται ὠραιότατον μετὰ τῶν στιλπνῶν πρασίνων φύλλων. Εἰς μεσημβρινόν τι κλίμα εἶναι ἐν ἐκ τῶν λαμπροτάτων ἀνθέων.

Πολλὰ άνθη ἔχουσιν ὀσμὴν τινὰ, ἀλλ' ἡ ὀσμὴ τῶν διαφόρων ἀνθέων εἶναι ὅλως διάφορος. Ἐάν θέσητε τοὺς ὀφθαλμούς σας καὶ ἐτίθετο εἰς τὴν ῥίνα σας καρυόφυλλον, ῥόδον, άνθος μηλέας, λιμναῖον-κρίνον ἢ άνθος πορτοκαλλέας, θὰ ἀναγνωρίσητε ἕκαστον ἐκ τῆς εὐωδίας του. Ὅμοίως καὶ τὰ λοιπὰ άνθη. Τί διαφορά ὑπάρχει εἰς τὴν ὀσμὴν, ἣν ἐκπέμπουσι τὰ άνθη τοῦ κήπου καὶ τὰ άνθη τοῦ ἀγροῦ! Ποίαν ποσότητα διαφόρων μυροποιείων ἐπρομήθευσεν ἡμῖν ὁ πανάγαθος οὐράνιος πατήρ μας, ἵνα μᾶς εὐχαριστήσῃ!

Ἐνίοτε πολλὰ τῶν μυροποιείων τούτων τοῦ αὐτοῦ εἶδους εἰσὶν ὁμοῦ καὶ τότε ἡ ἀτμόσφαιρα πληροῦται ὑπὸ τῆς ἐξ αὐτῶν ἐκπεμπομένης εὐωδίας. Εὐθὺς θέλετε φαντασθῆ· ἀγρόν, τριφυλλίου. Ὅποῖαν γλυκεῖαν εὐωδίαν σὰς φέρει ὁ ἀνεμος πνέων ἀνωθεν τοῦ αὐτοῦ!

Ἀπαντα ἡ εὐωδία ἔρχεται ἐξ ἑκατομμυρίων μικρῶν ἐργαστασίων, ἐπεὶδὴ ἕκαστον άνθος τοῦ τριφυλλίου εἶναι ἐν ἐργαστασίῳ μύρων, ὡς δύνασθε νὰ μάθητε τοῦτο, ἐάν δρεψήτε ἐν καὶ τὸ ὄσφρανθῆτε.

Ἡ εὐωδία τῆς σταφυλο-ἀμπέλου εἶναι πάρα πολὺ ἡδονικὴ. Εἶναι αὐτὴ περὶ ἧς ὁ Σολομὼν λέγει. «Ἡ ἀμπελος μὲ τὴν ἀβρὰν σταφυλὴν δίδει ὠραίαν εὐωδίαν.» Ὅτε αἱ ἀμπελοὶ ἀνθοῦσιν, ὁ ἀγρὸς πληροῦται μὲ τὴν εὐωδίαν τῶν καὶ ἐν τούτοις τὰ άνθη εἶναι τὸσον μικρά, καὶ τὸσον ὁμοιάζουσι μὲ τὸ χρῶμα τῶν καυλῶν καὶ τῶν φύλλων, ὥστε δὲν θέλετε ἰδῆ αὐτὰ, ἐκτὸς ἐάν τὰ παρατηρήσητε ἰδιαίτερως.

Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ τινὰ άνθη, τὰ ὅποια ἔχουσι δυσάρεστον ὀσμὴν. Ἐνίοτε ταῦτα εἶναι δηλητηριώδη καὶ ἡ ὀσμὴ μᾶς εἰδοποιεῖ περὶ τούτου καὶ οὕτω μᾶς σώζει ἐκ τοῦ κινδύνου. Ἀλλ' εἰς πολλὰς περιστάσεις οὐδένα εὐρίσκομεν λόγον τῆς δυσάρεστου ὀσμῆς. Δὲν ἐννοοῦμεν διατὶ ἐν τὸσον ὠραῖον άνθος, ὡς τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα, ἔχει τὸσον δυσάρεστον ὀσμὴν. Ἐν τούτοις ἐν πρᾶγμα εἶναι ἀληθές: Τὰ δυσώδη άνθη εἶναι ὀλίγα, ἐν ᾧ ὁ Θεὸς ἔδωκεν ἡμῖν πληθὺν ἐξ ἐκείνων, ἅτινα εὐωδιοῦσιν ἡδέως.

ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ

Δύο μικραὶ σκηναὶ ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ.

A

— Κύριε, σὰς παρακαλῶ, ἀνοίξατε τὸ παράθυρον, ἄλλως πνίγομαι!

— Κύριε, σὰς παρακαλῶ, νὰ τὸ ἀφήσητε κλειστὸν, ἄλλως ἀποθνήσκω!

— Κυρίαί, ἐπεθύμουν νὰ εὐχαριστήσω ἀμφοτέρας.

— Ἀνοίξατε!

— Μὴ ἀνοίξητε!

— Πνίγομαι ὑπὸ ζέστης.

— Ἀποθνήσκω ὑπὸ ψύχους.

— Κυρίαί, συγχωρήσατε! — καὶ ὁ δυστυχὴς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἱμάντος, ἔχαιρέτιζεν, ἐμειδία, περιέμενεν· ἀλλ' αἱ κραυγαὶ διεδέχοντο ἀλλήλας καὶ ἡ συζήτησις ἐκινδύνευεν νὰ περιστῇ εἰς ἀληθῆ φιλονικίαν.

Τότε, περιηγητὴς τις, ὅστις δὲν εἶχε μὲν ἀποσπάσει τοὺς ὀφθαλμούς του ἀπὸ τῆς ἐφημερίδος, ἦν ἀνεγίνωσκεν, τὸ ἀνυπόμονον ὅμως αὐτοῦ προεδίδετο ἐκ τῶν νευρικῶν κινήσεων, ἀνέκραξε πάραυτα.

— Παρακαλῶ, κύριε, ἀνοίξον τὸ παράθυρον καὶ φόνευσον πρῶτον τὴν μίαν· ἔπειτα κλείσον αὐτὴ καὶ φόνευσον τὴν ἑτέραν! Οὕτω δὲ θὰ ἔχωμεν τὴν ἡσυχίαν.

Ἐκπληξίς μετὰ δυνατοῦ γέλωτος ἔθηκε τέλος εἰς τὴν γελοίαν ταύτην σκηνήν.

B

Ἐν Λαζάννῃ (τῆς Ἑλβετίας) περιέμενον τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἀμαξοστοιχίας τοῦ σιδηροδρόμου· σάκος καὶ ἐπανωφόριον κείμενον ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς ἀμάξης, ὅθεν ἀπελάμβαναν τὴν ὠραιότατην θέαν, ἀνήγγειλε τὴν προσεχῆ ἔλευσιν περιηγητοῦ ἐπιθυμοῦντος

νά ἐπωφεληθῇ τὰς καλλογὰς τῆς φύσεως. Ἀμέσως ἀνέβη κυρία τις σεβαστὴ ἐνεκὰ τῆς ηλικίας τῆς καὶ τῆς φυσιογνωμίας, ἣν ἡ εἰρήνη τοῦ οὐρανοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἐξελέξατο ὡς κατοικίαν τῆς. Ἡ δὲ συνοδευοῦσα αὐτὴν φίλη, ἥτις ἐπὶ γυναικὶ ἐπιμελῶς, ἐκάθισεν ἀπὸ τὴν πλησίον τοῦ σακκοῦ χωρὶς οὐμὸς νὰ σφετερισθῇ τὴν θέσιν, ἥτις ἦτο ὁ ἄλλος προωρισμένη. Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐθάλασεν ὁ περὶ τῆς παρεστῆρας τὴν γωνίαν τοῦ φυλαγμένην· ἐπεὶ κατενόησεν ἀμέσως ἐκ τοῦ βλέμματος τῆς νέας κυρίας τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τοποθετήσῃ τὴν γραίαν συντροφὸν τῆς. — Ἐν διαστήματι δευτερολέπτου ἔλαβε τὴν μικρὰν ἀποσκευὴν τοῦ χωρὶς νὰ δείξῃ τὴν ἐλαχίστην ἐναντιώσιν καὶ ἐκάθισεν ἀλλοῦ. Βλέπων ἐπεὶ ὅτι ὁ ἥλιος ἐστενοχῶρει τοὺς ἀσθενεῖς ὀφθαλμούς τῆς γραίας καὶ ὁ ἀνεμος δυσπρόσβητος αὐτὴν, ὕψωσε κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ παράθυρον καὶ κατεβίβασεν τὸ κυανὸν πρᾶπτεισμά, στερεωμένος ἥδη τῆς θέας, ἣν διελογίζετο ὅτι θ' ἀπελάμβανεν. Πάντες οἱ ἄλλοι ἐφαίνοντο ὅτι θέλον νὰ τὸν χειροκροτήσωσιν. Ἡ ἀγαθὴ αὐτῶν καρδίᾳ εὖρεν, ὡς νομίζομεν, τὴν ανταμοιβὴν τῆς, εἰς τὰ μειδιήματα καὶ τὰς εὐχαριστήσεις τῶν δύο κυριῶν αἰτιγὰς ἤσαντο συγδιεγόμεναι μετ' αὐτοῦ περὶ πραγμάτων, αἵτινα ἐκοδόμουν τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα. Ἡ γραίᾳ ὕψωνεν ἐκάστοτε μέρος τοῦ καταπετάσματος, ἵνα τῷ εἴπῃ τὸ ὄνομα ὅρους ἢ νὰ τῷ δείξῃ θῆαν τινὰ ἀξίαν λόγου καὶ αἱ ἐκατέρωθεν ἐνδείξεις χαρᾶς καὶ εὐχαριστήσεως δὲν ἔπαυσαν μέχρι τέλους τοῦ ταξειδίου.

Μικρὰ ὑποχώρησις ἐν μικροῖς πράγμασι καθιστήσιν εὐκολον καὶ εὐπρόσβητον τὸν βίον.

Ἡ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ὅποτεν συσκιάζωσι νέφη πικρὰ τὸν βίον
καὶ ἐκρήγνυται ὁ κεραυνὸς καὶ ἡ καταιγὶς ἐνσχύπτῃ
καὶ πάντα φαίνονται θοὰ πρὸ ὀφθαλμῶν νηπιῶν,
ἡ δὲ ψυχὴ μας ἀπελπι τὸ βλέμμα τέτε ρίπτῃ
καὶ σπῆτομένη ἤρεμῃ ἐν τῇ ἀπέλπισίᾳ,
τίς νὰ μᾶς σώσῃ δύναται; Ἐν μόνον· ἡ θρησκεία.

Κι ὁπότεν εἰς τὸν δρόμον σου σε συναντᾷ ἡ θλίψις
καὶ με γυπείους ὄνυχας τὸ σῶμα σου σπασάσῃ
καὶ σ' ἀναγκάζῃ καυκάσον τὴν κεφαλὴν νὰ κύψῃς,
ἐν ᾧ τὸ στήθος σου πᾶναι καὶ ἡ ψυχὴ αἰμάσῃς,
καὶ τὸ μῖμ' αὐτοῦ ἐκθύνεται ζῆλόν ἐν τῇ ἀγοίᾳ,
τίς νὰ σε σώσῃ δύναται; Καὶ πάλιν ἡ θρησκεία.

Ἀλλ' ὅταν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀπογοητευμένη
ἀπὸ τὸν κόσμον, τὴν χαρὰν, τὸν οὐρανόν, τὸν βίον,
εἰς βόρβορον κυλίσσεται καὶ πρὸς τὴν σῆψιν βαίνει
καὶ ἀνιᾷ ὡς Σίσυφος τὸν λίθον τοῦ κυλίου,
ποῦ νὰ ἀνεύρωμεν μικρὸν τὴν εὐλὴν προίαν,
ὦ, ποῦ τότε δύναμεθα; Καὶ τότε εἰς τὴν θρησκείαν.

Ἀλλὰ ὁπότεν ὁ θνητὸς τὸ βλέμμα προαιέσων
ἐπὶ ἐρήμου ἀγανούς, ὅστιν δὲν εὐρίσκει
καὶ εἰσέτι μόλις νήπιον, βολίξῃ ὡς ὁ γέρον,
καὶ ἡ ψυχὴ ἀπόλλυται καὶ ἡ καρδίᾳ θνήσκει,
τίς νὰ τὸν σώσῃ δύναται, δύναμις τις, ὅποια;
— Ὁ λόγος τοῦ καζαρηνοῦ, ἡ μόνη σωτήρια.

G. K. I.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ὁ ἥλιος ἐν Νορβηγίᾳ ὑπέρκειται τοῦ ὁρίζοντος ἐπὶ ὁλοκλήρους ὥρας ἐν Χριστιανιάδῃ μόνον ἐπὶ 5 ὥρας 15 λ. Ἐκ τούτου δὲν εἶναι παράδοξον ὅτι φύονται κριθή, γεωμήλα καὶ ἄλλα φυτὰ καὶ εἰς τὸ βορειότερον πλάτος τῆς χώρας ἐκείνης.

* * * Τὸ μέγιστον ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιον ἐν τῷ κόσμῳ κατασκευάζεται νῦν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνήκον εἰς τὴν εταιρίαν τοῦ Ἰνιμαν. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο ὅπερ κληθήσεται «Πόλις τῆς Ρώμης» καὶ ὅπερ συντελεσθήσεται ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἔχει μήκος 590 ποδῶν, πλάτος 52 ποδῶν, βάθος 52 ποδῶν, χωρητικότητά 8,300 τόνων καὶ ταχύτητα 18 μιλίων τὴν ὥραν.

* * * Κατὰ τὸ ἔτος 1879 τὸ γραφεῖον τῶν εὐρεσιτεχνῶν ἐν Βασιλεῦσιν ἔλαβεν αἰτήσεις πρὸς ἐκασφάλισιν προνομιῶν ἐφευρέσεων ἀνερχομένης εἰς 19,300.

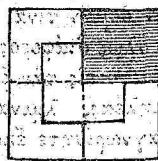
* * * Εἰσῆχθησαν τὸν παρελθόντα Δεκεμβρίου ἐξ Ἰαπωνίας εἰς τὰς Π.ν. Πολιτείας ἐν μιᾷ ἀποστολῇ ὡς μεταξοσκώληκος ἀξίας 85,000 δολαρίων, πληρώσαντα ἐξ ὁλοκλήρους σιδηροδρομικὰς ἀπαιτήσεις.

* * * Ἐν ἔτει 1820 ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀνῆρχετο εἰς 9,600,783 ἐξ ὧν 7,839,552 ἦσαν λευκοί. Ἡ ἀπογραφὴ τοῦ 1870 ἀπέδειξεν ὅτι ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 38,883,535.

* * * Κατὰ τινὰ στατιστικὴν ὑπολογίζεται ὅτι ἐν Γερμανίᾳ κατηναλώθησαν κατὰ τὸ 1878 περὶ τὰ 7,000,000,000 σιγάρων, ἥτοι δύο σιγάρων καθ' ἑκάστην κατηνάλυσκιν ἑκάστον ἐκ τῶν 10,000,000 καπνιστῶν. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν σιγάρων οἱ Γερμανοὶ κατηνάλωσαν καὶ πλεον τῶν 60,000 τόνων καπνοῦ, ἡ δὲ ἀξία ὧν τούτων ὑπολογίζεται περὶ τὰ 425,000,000 φρ.

* * * Ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὸ ἔτος 1877 συνίσταται ἐκ 268,809 μιλίων γραμμῶν καὶ 769,768 μιλίων σύρματος. Ὑπῆρχον δὲ 19,627 σταθμοὶ τῶν Κυβερνήσεων καὶ 12,708 τῶν Σιδηροδρόμων, πρὸς δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν ὑπαλλήλων ἦτο περὶ τὰς 61,984, τῶν δὲ ἐργαζέων περὶ τὰς 41,708.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ 4 ἀριθ. Προβλημάτων.

Ἐλύσαν δ' αὐτὸ αἱ κ.κ. Μαντῶ Σ. Βαλέττα, Αἰκατερίνη Κουτσοδημοπούλου. Καὶ οἱ κ.κ. Ἀχ. Δ. Γεωργαντᾶς, Ἰω. Δ. Ζωτάλης, Ἀστέριος Ἀστεριάδης, Θεόδωρος Βαλέττας, Ἀθηνᾶν. Ἀλέξ. Δ. Θέμελης, Σμύρνης. Δημ. Βαρδέρη, Γαλάζιον. Ἀντ. Γ. Ταβρίλης, Νάξος. Κ. Β. Τοπάλης, Κέρκυρα.

Ἐπὶ τοὺς ἰχθῆς εἰσεῖν τὴν ἀλμυρὴν κυκλῶν.

Ἐλύσαν δ' αὐτὸ αἱ κ.κ. Μαντῶ Σ. Βαλέττα, Αἰκατερίνη Κουτσοδημοπούλου καὶ οἱ κ.κ. Γ. Κραμωτῆς, Κ. Β. Τοπάλης, Ἀλέξ. Δ. Θέμελης.